

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 318. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632369601312/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

»Nej, han kommer ikke saa tidligt, Klokken er først fire — du véd, vi skal se den nye Revy sammen iaften, men maaske gaar du nu ikke med.«

Johan kom ikke til at svare, thi Døren gik op, og Mathilde Rørby traadte ind.

Det var yderst sjældent, hun aflagde Besøg hos Margrete, hvem hun nu afskyede mer end nogensinde, efterat den fordums Elev var bleven saa saare kjøbenhavneret af Tage. Mathilde havde store Mistanker til ham og Margrete, men kunde ingen Vej komme med dem: hun var overbevist om, at Johan aldrig vilde tro hende, hvis hun søgte at aabne hans Øjne, saa Resultatet af et saadant Forsøg blot vilde blive en Hædersmands Vrede over en lumpen Angivelse.

Men idag *wilde* hun træffe Johan. Saasnart hun hørte om Folketingets Opløsning, maatte hun se ham, syntes hun, og erfare, hvorledes det stod for ham. Hun tænkte, at han ogsaa trængte til at tale med hende.

Det gjorde han tydeligvis. Margrete, som ikke rejste sig fra Sofaen paa Grund af sin Hovedpine, saa' med Interesse, hvormeget livligere han blev i Mathildes Nærværelse. Hun spurgte om

alle de rigtige Ting: Partibeslutninger, Fællesudtalelser, Kandidater, Møder o. s. v.

Da Mathilde efter et Kvarters Forløb rejste sig for at gaa, sagde Johan straks, at han vilde følge hende.

»Vi skal jo ikke spise endnu?« sagde han til Margrete.

Denne virrede en Smule med sit smukke Hoved og svarede blot: »Gaa du kun, min Ven!«

Og saa gik de. Margrete saa' efter dem, strøg lidt ned ad sin Kjole, som om hun rystede et Par visne Blade af sig, og læste roligt videre, indtil Tage kom.

Han syntes ikke at blive synderlig ked af, at Johan skulde rejse til Valg, heller ikke af Udsigten til, at han ikke tog med om Aftenen. Men i den sidste Forventning skuffedes Tage, thi da Johan sent paa Eftermiddagen vendte tilbage — de to andre havde forlængst spist — erklærede han bestemt, at han vilde med: baade trængte han til Adspredelse af den letteste Natur, og desuden vilde han da overvære Opførelsen af sin Vens dramatiske Værk.

Det var nemlig Sagen: den nye Revy skyldtes Tages literære Interesser; dog var han ikke alene om